

KOPIJ ONDERWEG – 6 APRIL 2020 – WIJKBERICHTEN HOLY

Alles is anders op dit moment, zo ook de Stille Week in dit jaar.

Voor een viering op **Goede Vrijdag** heeft een aantal gemeenteleden de voorbereidingen gedaan. Passende liederen en lezingen wisselen elkaar af. Deze viering wordt vooraf opgenomen en zal vrijdag ter beschikking staan op de website van de wijkgemeente.

De **Paaswake en Paasmorgenviering** wordt geleid door Petra Nijboer. Zij schrijft daar het volgende over: “Deze ‘combinatieviering’ is in voorbereiding en ik hoop daarin voor te gaan. Er wordt gekeken of deze dienst deze keer in de Rehobothkerk kan worden opgenomen in plaats van in kerkcentrum Holy, omdat het voor de gemeenteleden daar fijn is het vertrouwde beeld weer eens te zien. Na Pasen zal er -zoals het er nu naar uit ziet- elke week één dienst zijn vanuit de wijken Holy. Centrum-West en Ambacht-Oost”.

We zijn inderdaad aan het kijken of het mogelijk is om, in de nog komende periode, voor de drie genoemde wijkgemeenten één viering op te nemen en beschikbaar te stellen. Zodra hier meer over bekend is, kunt u dit natuurlijk vinden op onze website: www.pknvlaardingenholly.nl. Daar vindt u ook de eerdere opnamen terug.

Ik wil u alvast Gezegende Paasdagen toewensen en daarnaast ook alle goeds en gezondheid.

André Betsema

Gedicht

Tijdens de dienst van Palmpasen las ik (Petra, red.) een gedicht. Het is van Greet Brokerhof-van der Waa en het werd mij ergens in de dagen voor het opnemen van de dienst aangereikt door een gemeentelid. Ik deelde het later op Facebook en daar kwamen veel reacties op. Ook vroeg iemand of ik het in Onderweg wilde delen. Bij deze dus:

Alles anders

Wat gisteren nog heel gewoon was,
kan vandaag weer anders zijn.
Wat gisteren een vast patroon was,
blijkt nu geen houvast meer te zijn.
En wat vandaag nog heel normaal lijkt,
houdt morgen heel misschien wel op.
Eén druppeltje maakt alles anders
en zet de wereld op zijn kop.
Je dacht gewoon te kunnen leven.
Je was gewend om vrij te zijn,
om zorgeloos een hand te geven,
een knuffel en nabij te zijn.
Je was gewend aan samen delen,
samen sporten, samen uit.
Misschien maak jij je nu al zorgen
als iemand dichtbij hoest of snuit.
Maar alles wat je hebt verloren
in deze wereld op zijn kop
en waar je spijtig naar verlangt nu,

komt weer terug en bloeit weer op.
Want wat vandaag niet blijkt te kunnen,
kan morgen heel misschien weer wel.
Of overmorgen, of nog later...
Al vraagt het tijd: er komt herstel.
Dan zullen we elkaar omhelzen.
Dan zijn we van een last bevrijd,
en alles zal weer anders voelen.
Dan is vandaag verleden tijd.

Voor iedereen die dat nodig heeft in deze tijd, om welke reden dan ook: Sterkte en alle goeds!

Petra Nijboer

Wij gedenken Jacobus Dijkshoorn (Cipressendreef 18, overleden op 1 april, 81 jaar)

Sjaak kende een gelukkig leven met Janny, met wie hij in 1964 trouwde en met wie hij drie zonen kreeg en vijf kleinkinderen. Zorgzaam, lief, sociaal, rustig en betrokken zijn woorden die bij hem horen. Humor had hij ook. Betrokken was hij als vrijwilliger in kerk, op school, bij de voetbal, maar ook als mens in vriendenkring, in de buurt. Hij was sportief, hield heel erg van de natuur waarbij de liefde voor de bergen een grote plaats in nam. Oostenrijk werd een tweede vaderland. Hij genoot van de kinderen en kleinkinderen, hij genoot van Feyenoord.

Het is nauwelijks te bevatten - nadat alles zo gewoon leek, en na een aantal weken van tobben- dat er ineens die heftige diagnose was. En dat Sjaak er nog geen twee weken later niet meer was. Een hogesnelheidstrein was het. Gelukkig was er na een paar dagen thuis met Janny een plek van veiligheid en rust in het Zonnehuis, ondanks alle hectiek van Corona.

Er was verdriet om het loslaten, maar ook vertrouwen en kracht uit het geloof. In de kerk voelde hij zich thuis, het zingen in de cantorij vond hij fijn. Bang was hij niet. Zijn lichaam vertelde: het is op. In deze onwerkelijke tijd een andere manier van afscheid nemen dan hijzelf en zijn naasten gewild hadden. We namen in besloten kring afscheid in Beukenhof op 6 april. Met weinig mensen, maar met veel liefde.

Dat er kracht en liefde mag zijn en God's Lichtend vuur dat nooit dooft.

Petra Nijboer